

Informace o obsahu zahraničních vojenských odborných časopisů

Houževnatě se učit bojovým zkušenostem a neustále zlepšovat velení

Z časopisu ČLOA „1. srpen“ č. 43 — volný překlad

Získané skoro tříleté bojové zkušenosti nám ukázaly, že během války taktika i technika obou bojujících stran se neustále mění a zlepšuje. Současná situace vyžaduje od velitelů všech stupňů, aby rychlým tempem získávali a doháněli theoretické i praktické vědomosti, aby rychle ovládali současnou bojovou taktiku i techniku.

Naši velitelé ve velké většině plně pochopili vážnost úkolů a ovládli potřebné znalosti. Jsou však ještě i konservativní velitelé. Tito se během války projevovali tím, že vůbec nebo velmi zdrženlivě přijímali a používali získané bojové zkušenosti, nesnažili se o zvýšení taktické i technické úrovně svých podřízených jednotek. Při změnách situace nestudovali je důkladně a tím zeslabovali dokonalejší přípravu boje. Často se spoléhali na své dříve získané bojové zkušenosti a vysokou morálku našich vojsk.

Tyto chyby se projevovaly zejména v páté kampani, kdy se některé svazky a útvary neseznámily se změnami a zvláštnostmi nepřátelské taktiky a nestudovali taktiku boje v hloubce nepřátelské obrany. Nerozhodný postup měl za následek, že tyto útvary byly při obchvatném boji nepřítelem zastaveny v postupu a utrpěly velké ztráty. Tak na příklad — n-tá divise byla v důsledku nerozhodného postupu po skončené přepravě přes řeku Mitos zastavena a zůstala tři dny pod palbou, měla značné ztráty, ztratila iniciativu a nesplnila úkol.

Po přechodu do aktivní posílní obrany nezpůsobovaly některé svazky a útvary v důsledku špatného průzkumu změny v taktice a technice nepřítel. V následujících bojích to mělo neblahé následky. Některé jednotky, v důsledku dřívějších úspěchů začaly dokonce podceňovat nepřítel. Na příklad n-tá divise, čtyřikrát útočila na severní část hory Sijčanlı. Při prvních třech útocích nepřítel zahajoval odvetnou palbu teprve za 10 až 17 minut po skončení naší dělostřelecké přípravy. Avšak při útoku jednoho pluku této divise zahájil nepřítel odvetnou palbu již za 7 minut, zatím co naše útočné jednotky, podceňující nepřítel, ještě nezahájily útok. Tím se stalo, že

tento pluk utrpěl již ve východišti tak velké ztráty, že nemohl provést připravovaný útok.

Další závadou je ta skutečnost, že získané bojové zkušenosti bývají přejímány mechanicky. Na příklad naše dělostřelectvo provádělo před zahájením útoku za soumraku rušivou palbu a současně ničilo nepřátelská opevnění s cílem usnadnit útok pěchotě a soustředěnou palbou umlčovat palebné prostředky v hloubce nepřátelské obrany. Tohoto způsobu nelze používat častěji, neboť použijeme-li tohoto způsobu po druhé, můžeme narazit na silný odpor. Příklad: při útoku n-tého pluku na severní část hory Sujgo-mej za soumraku zmocnila se sice po skončení dělostřelecké přípravy naše pěchota nepřátelského postavení, avšak nepřítel, který zjistil náš úmysl, předtím takticky ustoupil a po obsazení tohoto postavení našimi jednotkami způsobil jim předem připravenou palbou těžké ztráty.

Proto je nutno učit se důkladně a nechtít mechanicky využívat získaných zkušeností. Na příklad v době obrany při budování chodeb galerií opevnění jsme se přesvědčili o tom, že kruhové vchody jsou nevýhodné, zejména za deštivého počasí. Některé jednotky však tohoto způsobu používaly dále, ba dokonce ho označovaly za novinku. Vyskytují se velitelé, kteří nechtějí přejímat zkušenosti jiných a prohlašují, že těchto nelze použít v jejich současné situaci a sami hledají jiné způsoby. Na příklad jedna rota vymyslela 20 různých způsobů pro úkryt střeliva, avšak žádný z nich nebyl zlepšením dosavadního, ba naopak tyto vyžadovaly ještě více pracovních sil i času. Podle statistických záznamů bylo zbytečně ztraceno jen u jedné divise během r. 1952 hledáním a používáním vlastních způsobů při budování opevnění víc jak 200 tisíc pracovních dní.

Při protiútku je vhodný poměr sil 2,5 : 1. Při použití většího počtu sil se jenom zvyšují vlastní ztráty. Stalo se však, že při protiútku našeho průzkumného odřadu bylo použito proti jednomu zesílenému nepřátelskému družstvu devět našich družstev. Naše družstva sice splnila úkol, avšak naše ztráty byly

3,5krát větší ve srovnání se ztrátami nepřitele. Aby byly odstraněny podobné závady, a aby bylo zabráněno zbytečným ztrátám, nutno přihlížet k těmto požadavkům.

Stále a houževnatě se učít bojovému hnutí. Abychom mohli správně řídit činnost všech jednotek a detailně vypracovat vševojskový plán, je třeba bezpodmínečně znát zvláštnosti soudobé války a charakteristické vlastnosti všech druhů vojsk. V důsledku toho, že došlo ke značnému zvýšení stupně mechanizace bojových jednotek, objevuje se velký počet mechanizovaných jednotek přímo na bojišti. Proto často dochází k rychlým a překvapivým akcím. Hloubka bojových sestav se zvětšila. Jednotky a bojové prostředky jsou více rozptýlovány. Množství, jakož i odolnost opevnění se zvětšily. Budování spojovacích sítí se značně ztížilo.

V obraně byla jednotlivá souvislá obranná postavení zaměněna za obranné rajony vybudované pro kruhovou obranu. Později bylo opět používáno souvislých zákopových postavení. Nyní se již nepoužívá desítek metrů dlouhých krytých chodů při galerijním způsobu opevnění. Z počátku bylo používáno v útoku i v obraně pouze pěchoty a jen nepočetného dělostřelectva. Později se počet dělostřelectva značně zvýšil. Do boje je současně zasazováno velké množství zbraní za součinnosti všech druhů vojsk.

Dříve jsme mívali velké potíže při maskování. Nyní jsme však v maskování získali takové zkušenosti, že nepřítel nerozezná skutečné obranné objekty od klamných. Byli mnozí velitelé, kteří neuměli používat pojítek. Nyní již s nimi pracují bez obtíží. Toto vše svědčí o získaných zkušenostech a úspěších. Proto současně se zvýšením počtu bojové techniky musíme se naučit ovládat situaci, neustále zvyšovat bojeschopnost a rozhodně přecházet od starých method k novým, účinnějším.

Během dvouletých bojů s americkými interventy používajícími nejnovější techniky se i naše výzbroj, jakož i technika postupně zlepšila. I přes to, že v současné době nemáme ještě podporu vlastního letectva (používáme součinnosti pěchoty, dělostřelectva a tanků), může být náš dnešní způsob vedení boje vzat za základ k vedení jakýchkoli akcí v budoucnu.

Získali jsme bohaté zkušenosti, které je však nutno správně využívat v praktickém boji. Musíme se učít stále a systematicky. Někteří naši velitelé neuměli prakticky využít získaných bojových zkušeností a pohotově a správně tyto předávat jiným. Nutno vědět, že velitelské umění je založeno na základě theore-

tických a praktických znalostí, na správné aplikaci získaných vědomostí a zkušeností a na pocitu vysoké politické odpovědnosti lidu. Proto jsou všichni velitelé povinni neustále studovat díla soudruha Mao Ce-tunga, učit se sovětskému vojenskému umění a v souladu s našimi využívat sovětských bojových zkušeností. Učení je nejen klíčem k vyřešení všech otázek a těžkostí v práci, ale i hlavním způsobem k překonávání konservatismu.

Nepříteli je nutno velmi dobře znát.

Soudruh Mao Ce-tung řekl, že jsou jedni, kteří obecně znají sebe a tajně znají nepříteli, druzí zase obecně znají nepříteli a tajně sebe, přes to však nemohou vyřešit otázku studia a použití směrnic v soudobé válce. To znamená, že podmínkou vítězství nad nepřitelem je důkladná znalost nejen situace vlastní, ale i nepříteli. Tyto znalosti nám pak umožňují volit vhodnou taktiku a účinná protioopatření. Bylo mnoho případů, kdy jsme jednou četou ba dokonce jedním družstvem odrazili četné útoky nepříteli, početné mnohem silnějšího a způsobili mu velké ztráty. Příčina našich úspěchů byla v tom, že jsme znali nepříteli, že jsme mu dovedli vhodné čelit a paralyzovat jeho dočasnou převahu. Další příčinou je ta skutečnost, že naše jednotky bojují uvědoměle, odvážně a úporně, že velmi dobře ovládají boj zblízka. Přes to, že nepřítel má značnou technickou převahu, dovedeme ji úspěšně čelit. Na příklad při útoku naší pěchoty za soumraku nebo v noci, podporujeme ji soustředěnou prudkou a překvapivou palbou při průlomu nepřátelské obrany. Podle situace a důležitosti cíle je možno tento po dobytí a zničení nepříteli takticky opustit, současně zvolit jiný cíl útoku a znemožnit nepříteli jeho obranu. Získané dobyté posice nutno ihned opevnit, klamným způsobem vylákat nepříteli z opevnění a pak naň zaútočit. Nepřítel taktéž využívá získaných zkušeností a zdokonaluje se, často provádí noční útok, zlepšuje a zvyšuje počet opevnění. Zjistili jsme v předních liniích až patnáctimetrové kryté chodby, kterých dříve nepřítel nepoužíval. Tyto chodby (galerijní opevnění) nemají kromě dvou vchodů (na začátku a na konci chodby) jiných vchodů ani východů. Proto jich nelze po obsazení využít. Kromě toho se nepřítel často před zahájením našeho útoku odpoutával a potom zasypal opuštěné postavení tříštivým střelivem. Jestliže někteří naši velitelé nevěnují dostatečnou pozornost studiu nepřátelské situace, taktiky a různým jiným změnám, dochází ke zbytečným ztrátám.

Taktiku nutno pohotově přizpůsobovat novým podmínkám boje. Konečným cí-

lem války je zničení nepřítele. Zkušenosti a taktiky nelze používat mechanicky. Během korejské války naše armáda správně pochopila a volila vhodnou a účinnou taktiku útoku rozšiřujícího se do hloubky nepřátelské obrany, a dále způsob vedení malých, avšak drtivých úderů. Větší či menší úspěch těchto akcí závisel na znalosti situace. Jednotky, které důkladně prostudovaly taktiku a pohotově volily vhodný manévry v souladu se situací, dosáhly značných úspěchů. Během aktivní posílní obrany bojovala značná část jednotek s velkým úspěchem. Při malých vlastních ztrátách bylo zničeno a zajato mnoho nepřátel a byl ukončen velký počet zbraní a materiálu. Vyskytly se však také jednotky, které bojovaly neúspěšně, za značných vlastních ztrát a vyplývání velkého množství stříeliva.

Jsmo-li ve výhodné situaci a máme podporu silného dělostřelectva, nutno vo-

lit takový způsob boje, kterým tříštíme a ničíme nepřítele, t. j. při útoku menších jednotek v mnoha směrech roztrášíme nepřátelské bojové uskupení a v krátkých avšak drtivých úderech způsobíme nepříteli velké ztráty. Počet sil bývá rovný síle nepřítele, ne však více jak dvojnásobek. Nejdůležitější je organizace těchto akcí, jakož i bezvadná součinnost pěchoty s dělostřelectvem a využití účinnosti všech druhů zbraní. V opačném případě se pod palbou nepřátelského dělostřelectva a letectva setkáme s neúspěchem a naše ztráty budou značné.

Získané bojové zkušenosti nelze přejímat mechanicky a používat jich v každém boji. Nejnovějších bojových poznatků nutno využívat v souladu s odpovídající situací, nebo taktika i technika se neustále mění a zlepšuje, proto je nutno neustále se učit a zvyšovat úroveň bojové přípravy.

Z obsahu polského vojenského odborného časopisu „Myśl wojskowa“

Číslo 5/1954

Na začátku je otištěn rozkaz ministra národní obrany č. 20 k prvnímu máji 1954.

V článku podplukovníka J. Brocha a majora G. Zakszewského jsou probrány zvláštnosti organizace a vedení útočné boje ve městě.

Otázce využití pobřežního dělostřelectva k podpoře přímořského křídla pozemních vojsk je věnován článek kapitána 3. třídy G. Paciovka.

Kolektivem autorů je zpracován článek o některých otázkách ženijního zabezpečení útoku s plánovitou přípravou násilného přechodu široké vodní překážky.

Článek majora J. Marguliesza se zabývá otázkami operačního zastírání; autor vysvětluje význam překvapení a jeho místo mezi faktory úspěchu v soudobé bojové činnosti vojsk.

Potom autor vysvětluje cíl operačního zastírání, v čem spočívá a na kterých faktorech závisí jeho úspěch, způsob jeho plánování, jaká opatření vyžadují a kolik je k tomu třeba sil a prostředků.

Článek plukovníka F. Wiszniewského pojednává o zvláštnostech v organizaci práce týlu vševojskové vyšší jednotky v útoku, při násilném přechodu vodní překážky s plánovitou přípravou.

Plukovník V. Piliński je autorem článku o bojové cestě ženijního vojska

1. polské armády — od zřízení 1. ženijního praporu patřícího do složení 1. polské divise T. Kosciuszka, s níž se účastnil bojů u Lenína, od vybudování ženijních útvarů 1. polské armády a jejich účasti v bojích na západní Ukrajině, na Visle, u Demblína, Pulawy, na varecko-magnuszewském předmostí, v rajonu Prahy a Varšavy, po ženijní zabezpečení činnosti 1. polské armády ve viselsko-oderské operaci v lednu 1945 při průlomu pomorského valu a bojích o město Kolobřeh a při berlínské operaci.

V rubrice „O cizích armádách“ recenzuje major V. Konwinski americkou knihu „Civilní obrana v soudobé válce“, která ukazuje americké názory na nutná opatření aktivního i pasivního protiatomového zabezpečení, na způsoby individualní i kolektivní ochrany lidí a zařízení před účinky atomových zbraní a na opatření k likvidaci následků radioaktivního záření při výbuchu atomové pumy.

Rubrika „Diskuse a polemika“ obsahuje diskusní příspěvek podplukovníka B. Chocha k otázce práce štábu a její organizace na VS a VP v průběhu boje. Diskusní příspěvek navazuje na článek stejné tematiky otištěný ve 12. čísle Myśli wojskowej 1953.

Autor se zabývá i organizací práce štábu na VS a VP u vyšší jednotky druhého sledu.

V rubrice „Kritika a bibliografie“ je recenze knihy E. Szmatowicza „Spojení — nervy armády“, která byla vydána vojenskou historickou sekci ministerstva

národní obrany a recenzi knihy J. Sikorského „Jak bojovali Poláci“, pojednávající o pokrokových tradicích polské armády.

Číslo 6/1954

Generál-major C. Waryszak, Některé otázky obrany měst (podle zkušeností z druhé světové války)

V první části článku ukazuje autor operačně taktický význam měst v době válce. Jako příklad správné obrany města uvádí obranu Sevastopolu za Veliké vlastenecké války.

V dalších částech rozebírá zvláštnosti obrany ve městě, zvláštnosti použití druhů vojsk při obraně města, zvláštnosti organizace průzkumu, protitankové, protivzdušné obrany, protichemické a požární ochrany a zvláštnosti materiálně technického zabezpečení vojsk.

Na konec upozorňuje na zvláštnosti vedení obranného boje na přístupech k městu a v samém městě a provádění protiztečí.

Podplukovník A. Laudanskij, Některé poznámky k otázce organizace součinnosti při násilném přechodu vodní překážky s plánovitou přípravou

V úvodu je poukázáno na to, že se organizace součinnosti za útočného boje s násilným přechodem vodní překážky v určitém stupni liší od organizace součinnosti při útoku v normálních podmínkách. Rozdíly vyplývají ze zvláštností organizace a vedení útočného boje s násilným přechodem vodní překážky. Potom autor uvádí obsah období, podél kterých se organizuje součinnost a jak se to provádí. Autor doporučuje provádět zvláštní cvičení na mapách nebo na plastickém stole, aby byly dobře osvojeny všechny otázky, související s organizací součinnosti. Ukazuje některé způsoby provedení takových cvičení.

Kapitán 2. třídy K. Korawajew, Střetný boj na moři (podle zkušeností z druhé světové války)

V článku jsou probrány zvláštní otázky vzniku střetného boje na moři a forem jeho průběhu a ukončení.

Kapitán P. Kryszko, Dělostřelecké zabezpečení násilného přechodu překážky z chodu v operační hloubce obrany nepřítelů

Nejprve se autor zabývá otázkami činnosti dělostřelectva při přiblížení k vodní překážce: organizací průzkumu, zvláštnostmi zabezpečení dělostřelectva střelivem a PHM a otázkami dělostřelecké podpory činnosti předstunutých odřadů.

V druhé části článku se zaměřuje autor na činnost dělostřelectva po podpoře násilného přechodu vodní překážky z chodu předstunutými odřady a hlavními silami, na účast dělostřelectva při klamných a demonstračních akcích, na manévry dělostřeleckou palbou a materiálem a na plánování dělostřeleckých paleb při podpoře násilného přechodu.

V dalších částech jsou rozebrány otázky dělostřeleckého zabezpečení udržení dobytého předmostí, organizace velení dělostřelectvu a spojení v období příchodu k vodní překážce a v období jejího přechodu. Na konec přechází autor k otázkám organizace, plánování a způsobů provedení přípravy dělostřelectva na protější břeh.

Podplukovník J. Dyrzynda a major G. Kolaczek, Některé otázky ženijního zabezpečení násilného přechodu řeky z chodu

Autoři nejprve vypočítávají činitele, kterými je dán operačně taktický význam vodní překážky, a charakteristické rysy útočných operací s násilným přechodem vodních překážek.

Dále ukazují, v čem jsou rozdíly mezi ženijním zabezpečením násilného přechodu z chodu a mezi přechodem s plánovitou přípravou.

V dalších částech postupně probírají ženijní zabezpečení příchodu vojsk k vodní překážce, násilného přechodu z chodu a boje na protějším břehu. Při rozbírání těchto otázek objasňují, v čem konkrétně záleží ženijní zabezpečení činnosti vojsk v každém z uvedených

období, a vypočítávají úkoly, které musí ženíjní vojsko splnit, a způsoby, jak je plní.

Major J. Orzechowski, O velitelsko-štábních cvičeních se značkovánými vojsky

Nejprve je v článku podána krátká charakteristika obyčejného velitelsko-štábního cvičení v terénu, jsou vypočteny učební cíle, které se zpravidla určují při takovémto druhu cvičení.

Potom poukazuje autor na rozdíly učebních cílů při velitelsko-štábních cvičeních v terénu bez značkování vojsk a s jejich značkováním, úkoly a význam jednotek značkových vojsk, otázku naznačování odpovídajících prvků bojové sestavy a vysvětluje způsob činnosti těchto jednotek. Dále jsou vypočítávány úkoly, které musí při cvičení plnit důstojníci »nahrávající« veliteli.

Dále se zabývá otázkou organizace zásobování jednotek vojska proviantem, výzbrojí a značkovacím materiálem a způsoby jeho používání v průběhu cvičení.

Na konec autor objasňuje, jak je třeba zpracovat plán provedení velitelsko-štábního cvičení se značkovánými vojsky, jak má probíhat činnost ředitelství cvičení a rozhodčích v době provedení cvičení a jak se organizuje spojení ředitelství cvičení.

Podplukovník V. Markevitz, Z historie vývoje ruského a sovětského opevnovacího umění

Článek seznamuje čtenáře s obsahem a vývojem ruského opevnovacího umění — v období prvobytného komunis-

mu a jeho rozpadu — v období vlády feudálních poměrů, v období feudální rozdrobenosti — v období sjednocení ruských feudálních knížetství a vytvoření ruské vlády — v období feudálně nevolnické monarchie (XVIII. století — autor tu zvlášť zdůrazňuje růst ruských opevnění za Petra I.) — na konci XVIII. století a na počátku XIX. století (Suvorov a Kutuzov), — v období krymské války v roce 1853 až 55, — v období rusko-japonské války v letech 1904 až 1905, — v období první světové války 1914 až 1918.

Autor připomíná přínos ruských vojenských inženýrů, jako byl Teljakovskij, Veličko a mnozí další — k rozvoji ruského opevnování.

V poslední části autor seznamuje s rozvojem opevnovacího umění Sovětské armády.

V rubrice o cizích armádách píše major A. Ostrovicz o použití tankové divise v základních druzích boje podle amerických názorů.

V rubrice »Diskuse a polemika« je diskusní příspěvek k článku podplukovníka T. Woloszczuka »Poznamky o organizaci práce na VS a VP v průběhu boje«, který byl otištěn v 12. čísle Mysli wojskowej 1953.

V rubrice »Kritika a bibliografie« je recenze šestého svazku výpisků »Polské vojenské umění v letech 1648 až 1683« a sedmého svazku »Období úpadku polského vojenského umění v letech 1683 až 1764«.

Další recenze se týká nového vydání knihy Josefa Bema »Uwagi o rakietach zapalajacych«, napsané v roce 1818 a seznamující s vývojem vojenské raketové techniky do počátku 19. století.

Číslo 7/1954

Úvodník je věnován desátému výročí lidového Polska. Poukazuje se v něm na pomoc Sovětského svazu při osvobození Polska z hitlerovské okupace, na budovatelské úspěchy, dosažené za posledních deset let, na charakteristiky a etapy polské lidové revoluce a na úlohu, jakou v ní plnila polská dělnická strana. Další část uvádí hlavní úkoly vytyčené II. sjezdem polské dělnické strany, zaměřené k zvýšení životní úrovně pracujících. V poslední části úvodníku je rozebrána úloha polské lidové armády ja-

ko ozbrojené ochránky lidu, stojící na stráž nedotknutelnosti polských hranic a vymožeností, kterých dosáhly masy pracujících.

V závěru je zdůrazněn mírový ráz budování základů socialismu v Polsku a také síla a moc tábora míru s velkým Sovětským svazem v čele.

Major E. Wysokiński, Ofensiva, která vedla k osvobození Polska

Autor rozbírá pátý stalinský úder t. zv. běloruskou operaci sovětských

vojsk, která vedla v létě 1944 k osvobození Polska. Nejprve popisuje celkovou vojensko-politickou a hospodářskou situaci hitlerovského Německa a vývoji situace na západní frontě počátkem léta 1944.

Pak autor seznamuje čtenáře s charakteristikou německého obranného systému na Bílé Rusi s plánováním a přípravou útočné operace, (t. j. zámyslem a plánem operace), s jejími cíli a strategickým úkolem. Dále se článek zabývá průběhem útočné operace u 1. baltického frontu a také u 1., 2. a 3. běloruského frontu v jednotlivých obdobích běloruské operace. Podrobněji pak rozvádí průběh bojové činnosti vojsk 1. běloruského frontu.

V poslední části jsou podrobně uvedeny poznatky z průběhů bojů v běloruské operaci a jejich výsledky.

Major E. Jadziak, Boje 1. polní armády v červnu 1944

Nejprve je dána všeobecná charakteristika průběhu bojových akcí běloruské operace a jejich celkových výsledků. Potom je uveden zámysl operace vojsk 1. běloruského frontu, v jehož svazku byla i 1. polská armáda v prostoru mezi Bugem a Vislou. V další části vysvětluje autor účast polského dělostřelectva v operaci na směru Dolsk, Dorogusk. Všimá si přeskupení dělostřelectva a nového prostoru soustředění, prací spojených s přípravou palby, zaujetí palebných postavení, účasti polských dělostřeleckých jednotek při dělostřelecké přípravě útoku, podpoře útoku a činnosti vojsk v hloubce nepřátelské obrany, dělostřeleckého zabezpečení pronásledování ustupujících jednotek nepřítele, násilného přechodu řeky Bugu a získání předmostí na západním břehu této řeky a jeho rozšíření.

Potom popisuje autor vstup svazků a útvarů 1. polské armády na polské území a jejich účast v bojích v prostoru Demblin, Pulawy, přípravu útvarů 1. a 2. polské střelecké divise k násilnému přechodu řeky Visly, ráz obrany nepřítele na protějším břehu řeky, ráz řeky v pásmu činnosti 1. polské armády, průběh násilného přechodu Visly útvarů 1. a 2. polské střelecké divise a jejich činnost na protějším břehu.

Podplukovník Z. Zeliński, Činnost vojsk v operační hloubce nepřátelské obrany

Nejprve jsou v článku uvedeny nejtýpější úkoly vojsk při bojové činnosti v operační hloubce a faktory, které usnadňují úspěšné splnění těchto

úkolů. V části »Průlom spěšně vybudované obrany nepřítele« uvádí autor přehled charakteristických zvláštností tohoto druhu obrany a možné způsoby provedení průlomu.

Další část nazvaná »Pronásledování v operační hloubce« obsahuje charakteristické rysy pronásledování, za jakých podmínek mohou vojska přejít do pronásledování, co je to čelní a paralelní pronásledování.

Potom jsou rozebrány otázky související s odražením protiúderů vedených velkými tankovými silami nepřítele.

Major J. Krywko, Některé otázky organizace bojového zabezpečení činnosti vojsk v útoku s násilným přechodem vodní překážky

V článku jsou uvedeny zvláštnosti zabezpečení činnosti vojsk v útoku s násilným přechodem vodní překážky:

— zvláštnosti organizace a vedení všech druhů průzkumu (vševojskového, ženijního, dělostřeleckého, tankového, chemického, leteckého a pomocí pojítek),

— úkoly bojového zajištění a zvláštnosti jeho organizace v přípravném období a v průběhu útoku,

— zvláštnosti organizace protitankové, protivzdušné a protichemické obrany, zabezpečení boků a styků.

V části označené »Obrana přeprav« vysvětluje autor zásady organizace obrany přeprav a naznačuje síly a prostředky, které mohou být k tomuto úkolu vyčleněny.

V následující části vysvětluje autor úkoly maskování, zvláštnosti jeho organizace a provádění a přehled prostředků, které mohou být přiděleny k tomuto účelu.

Kapitán J. Sarzyński, Poznámky k převozům vojsk vodními dopravními prostředky

V úvodu je naznačena úloha a význam vodních komunikací a vodní dopravy ve všeobecném systému komunikací a vojenských přeprav, výhody a nevýhody vodní dopravy.

V části »Využití vodní dopravy« uvádí autor zvláštnosti polských vodních komunikací, popisuje způsoby zřizování a využití přístavů, přístavišť, zimních přístavů, doků a loděnic a vysvětluje způsob rozdělování vodních komunikací do tříd, účel a využití jednotlivých druhů říčních plavidel.

V následujících částech popisuje autor, jak je třeba provádět nakládání a vykládání vojsk a techniky, uvádí zvláštnosti organizace a provedení vod-

ních přeprav v noci a v zimě, zásady organizace požárního a zdravotnického zabezpečení na parnicích, zásady navigační služby a způsobu signalisace z plavidel a ze břehu. V poslední části rozbírá autor práci velitele a štábu jednotky (útvary) přepravované plavidly, zpracování dokumentů o přepravě a o organizaci nakládání.

Dr. A. Soltan, profesor varšavské university, člen korespondent Polské akademie věd, Atomová energie a způsoby jejího využití (I. Atomové jádro)

Tímto článkem začíná redakce Myšli vojskowej otiskovat cyklus článků o atomové energii.

V tomto článku jsou vysvětleny otázky složení atomového jádra, hmoty (masy) a energie, nestálosti atomových jader a jaderné reakce.

V rubrice o cizích armádách je otištěn článek plukovníka A. Libery „Evropská atlantická armáda a některé koncepty vedení války“, v němž autor objasňuje poslání organizace Severoatlantického paktu jako politického prostředku amerického imperialismu v Evropě, význam jednotlivých členských států paktu a úloha, kterou má podle plánů amerických imperialistů mít západní Německo po jeho začlenění do Severoatlantického paktu prostřednictvím t. zv. „evropské armády“. Autor ukazuje dále, jak se provádí příprava vojsk „at-

lantické“ armády a jaké základní náměty se procvičují na cvičeních a manévrech těchto vojsk. V závěru poukazuje autor na názory některých západních vojenských teoretiků o otázkách vedení budoucí války.

V rubrice „Diskuse a polemiky“ píše podplukovník W. Wydra „O provádění válečných her a velitelstvo-štabních cvičení“. Diskusní příspěvek je zaměřen hlavně na tyto otázky:

— jak a z čeho mají vycházet válečné hry a velitelstvo-štabní cvičení,

— charakteristických zvláštností různých druhů válečných her a velitelstvo-štabních cvičení,

— zásad provedení válečné hry a velitelstvo-štabního cvičení,

— úkolů a práce řídicího cvičení, jeho pomocníků, štábu ředitelství cvičení a sboru rozhodčích,

— práce cvičících.

Dále rozbírá autor otázky rozboru, na čem je založen, kdo, co a kdy připravuje, a zásady provedení rozboru (kdo ho provádí, jakým způsobem a které otázky se při něm rozbírají).

V rubrice „Kritika a bibliografie“ je recenze knihy W. Tuzzyňského „Kosciuszko v boji o Pragu“. Recenze poukazuje nejen na klady, ale i na četné nedostatky knihy. (Kniha byla vydána polským vydavatelstvím MON v roce 1953).

Obsah bulharského vojenského odborného časopisu „Vojenna mysl“ číslo 4/1954

Plukovník Dermendžev V., Marxismus-leninismus o úloze lidových mas a osobností v dějinách.

Plukovník Paskalev N., Organizace a řízení armádní útočné operace v horském zalesněném terénu.

Některé otázky organizace a řízení obranné operace a protiofensivy podle zkušeností z bitvy u Kurska.

Major Ajolov G., Organizace a plánování násilného přechodu vodní překážky tankovou divízí.

Podplukovník Danov G. a major Pet-

kov J., Organizace a plánování průzkumu v armádní útočné operaci v horském zalesněném terénu.

Vojensko-historická část

Plukovník Stefanov J., Činnost bulharského dělostřelectva při dobývání Drinopol (bulharsky „Odrin“, turecky „Edirne“).

V rubrice o cizích armádách je článek podplukovníka C. Karadžova o organizaci a řízení obranného boje v americkém armádním sboru.

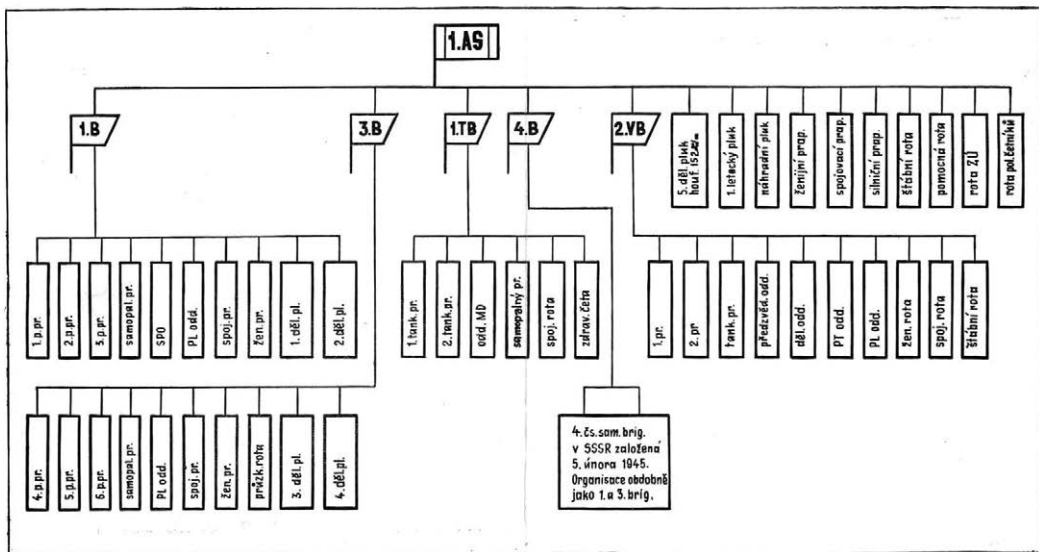

SITUACE NA SOVĚTSKO- NĚMECKÉ FRONTĚ.

Na začátku září roku 1944.

1
PŘÍLOHA č. 1

Týl 1. čs. střeleckého sboru v SSSR. Organizace týlu sboru musela být volena tak, aby byla shodná se systémem organizace týlu Sovětské armády, aby byla schopna materiálně zabezpečovat jednotky sboru, aby mohla plnit úkoly nejvyššího týlového orgánu na území SSSR pro čs. jednotky a různé politicko-hospodářské úkoly na území osvobozené vlasti do doby, dokud se nevytvoří nové orgány státní moci.

Týl 1. čs. sboru v SSSR se skládá z řídicích orgánů, z týlových útvarů a útvarů a ze zásob materiálních a technických prostředků.

Řídicí orgány týlu byly: velitel 1. čs. sboru, velitel týlu 1. čs. sboru, náčelník štábu týlu, organizační a plánovací oddělení, technického zásobování (se skupinami zásobování technickým materiálem a PHM), sborový intendant, kterému podléhaly oddělení zásobování proviantem, oddělení zásobování výstrojem a vozatajským materiálem, finanční oddělení a oddělení obranného spravedlivosti, náčelník automobilní služby, náčelník zdravotnické služby, náčelník veterinární služby, náčelník kořisti služby.

Co se týče podřízení a vzájemné spolupráce těchto orgánů, jsou analogické jako v nynější organizaci řídicích orgánů týlu vyjma náčelníka automobilní služby, který byl tehdy podřízen náčelníkovi týlu. Protože 1. čs. sbor vedl vlastní finanční hospodářství a řídil spotřebu finančních prostředků a materiálu, které dávala k dispozici sovětská vláda, bylo nutné za účelem kontroly hospodárnosti spotřeby těchto finančních i materiálních prostředků organizovat **polní účetní oddělení**.

Náčelník týlu 1. čs. sboru v SSSR měl k ruce: stýhožného důstojníka při hlavním velitelství Sovětské armády v Moskvě, ležebního stýhožného důstojníka při velitelství frontu, orgán pro styk s civilními politickými orgány, orgán pro odsum civilního obyvatelstva.

Vznik těchto orgánů byl podmíněn zvláštností týlu 1. čs. sboru v SSSR, který byl současně nejvyšším československým týlovým orgánem na území Sovětského svazu.

Další zvláštností v organizaci týlu 1. čs. sboru je, že některým oddělením štábu týlu byly podřízeny tak zvané **správy**, jako na př. správa civilních mlýnů, správa výroby likvín, správa výroby obuvi a koželužních a textilních závodů a p.

Organisování uvedených správ bylo vynuceno situací, nebo **týl 1. čs. sboru** se musel čím dál tím v širším měřítku zabývat otázkami hospodářskými.

Týlové útvary a zařízení. Pro uskutečnění zdravotnického, veterinárního a materiálního zabezpečení útvarů a jednotek měl **týl 1. čs. sboru v SSSR** tyto útvary a zařízení: Chirurgickou polykliniku polní nemocnici „Praha“ a 2 polní ambulance, která podléhala náčelníkovi zdravotnické služby sboru, veterinární ošetřovnu, sborový automobilní prapor, sborové polní pekárně, které byly organizovány tak, aby jednotlivé soupravy mohly být přiděleny podřízeným brigádám, sborové polní jatky se stády jatečného dobytka (až 2500 kusů), sborové polní prádelny, sborovou zálohu koní, sborové dílny: automobilní, spojovací (podléhaly náčelníkovi spojovacího oddělení štábu), zbrojní (podléhaly náčelníkovi dělostřeleckého zásobování), velkářské, intendantův (obuvnické, oděvné), pro opravu polních kuchyní, kořisti oddíl, bezpečnostní oddíl, pomocnou rotu, hospodářskou správu týlu.

Prostředky automobilního praporu a proviantní čety byly rozvířovány sborové sklady materiálu, a to: proviantní, intendantův a vozatajského materiálu, zbrojní, PHM, spojovací, chemický, ženijní, kořisti oddíl, materiál.

Sklady byly podřízeny příslušným náčelníkům služeb a velitelům druhů vojáků.

Finančním oddělením podléhala polní pokladna.

U **týlu 1. čs. sboru** byly kromě toho ještě tyto **speciální orgány**: oddělení Sovětské státní banky, které zabezpečovalo 1. čs. sbor finančními prostředky a kde si mohli příslušníci sboru ukládat svoje úspory, polní pošta, která podléhala náčelníkovi spojovacího oddělení štábu, sběrná zajatců, oddíl rekonvalescentů, z kterého byl organizován regulační oddíl.

Týlu 1. čs. sboru byly dále podřízeny po stránce posádkové: redakce sborových časopisů a polní tiskárna, justiční orgány.

Ze **důležitých operací** byla týlem sboru organizována ještě **požární četa**.

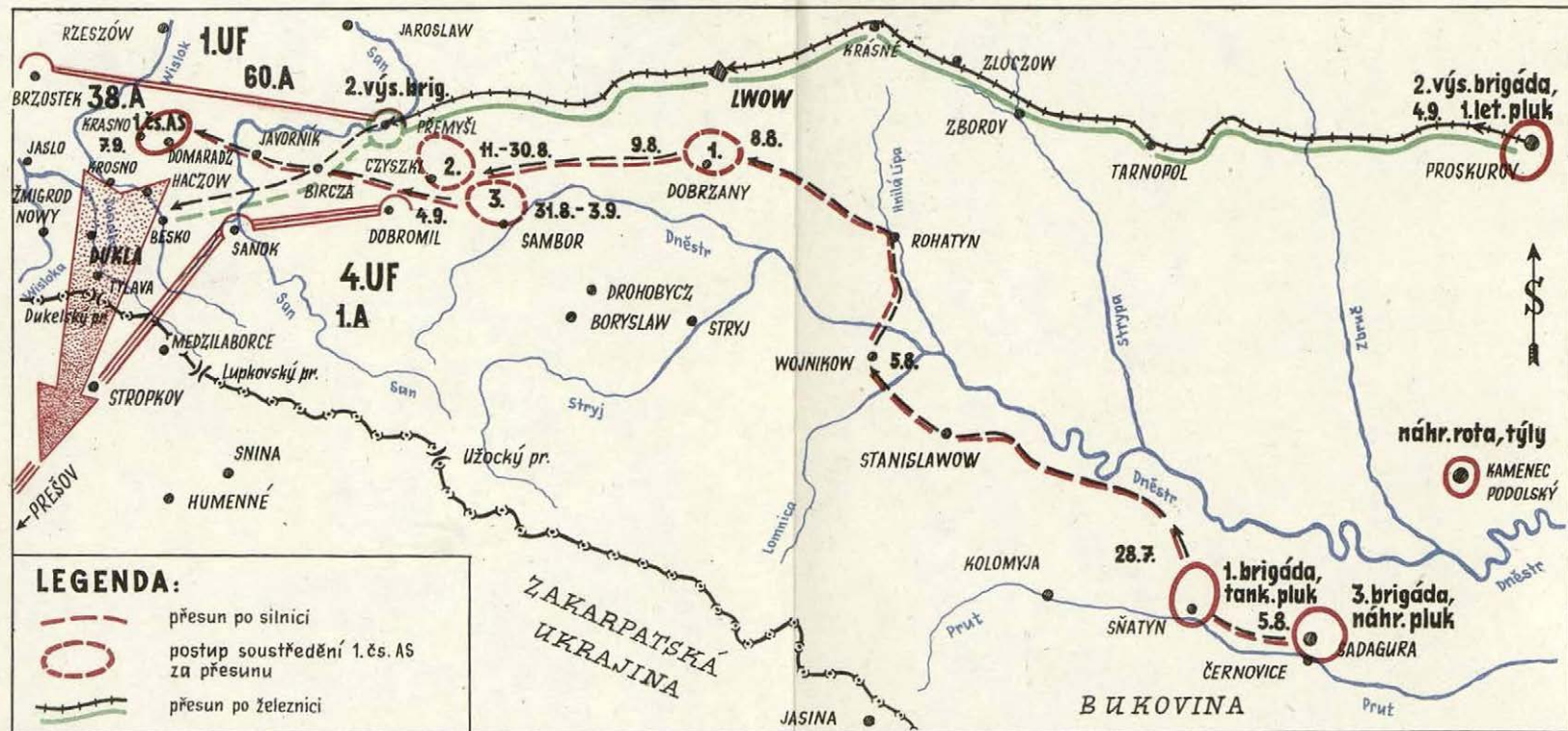
Z toho, co bylo uvedeno, vidíme, že **týl 1. čs. armádního sboru v SSSR byl organizován ve velkou na základě armádního týlu**. Podřízené brigády měly týlové útvary a útvary jako střelecké divize (zdravotnický prapor a automobilní dopravní rotu).

Zásoby. Týl 1. čs. sboru byl sovětskými orgány přednostně zásobován. Měl pohyblivé zásoby a mimo to materiál pro budování dalších jednotek podle potřeby.

PŘEHLED PŘESUNŮ 1.ČS.SAMOSTATNÉHO ARMÁDNÍHO SBORU K DUKLE.

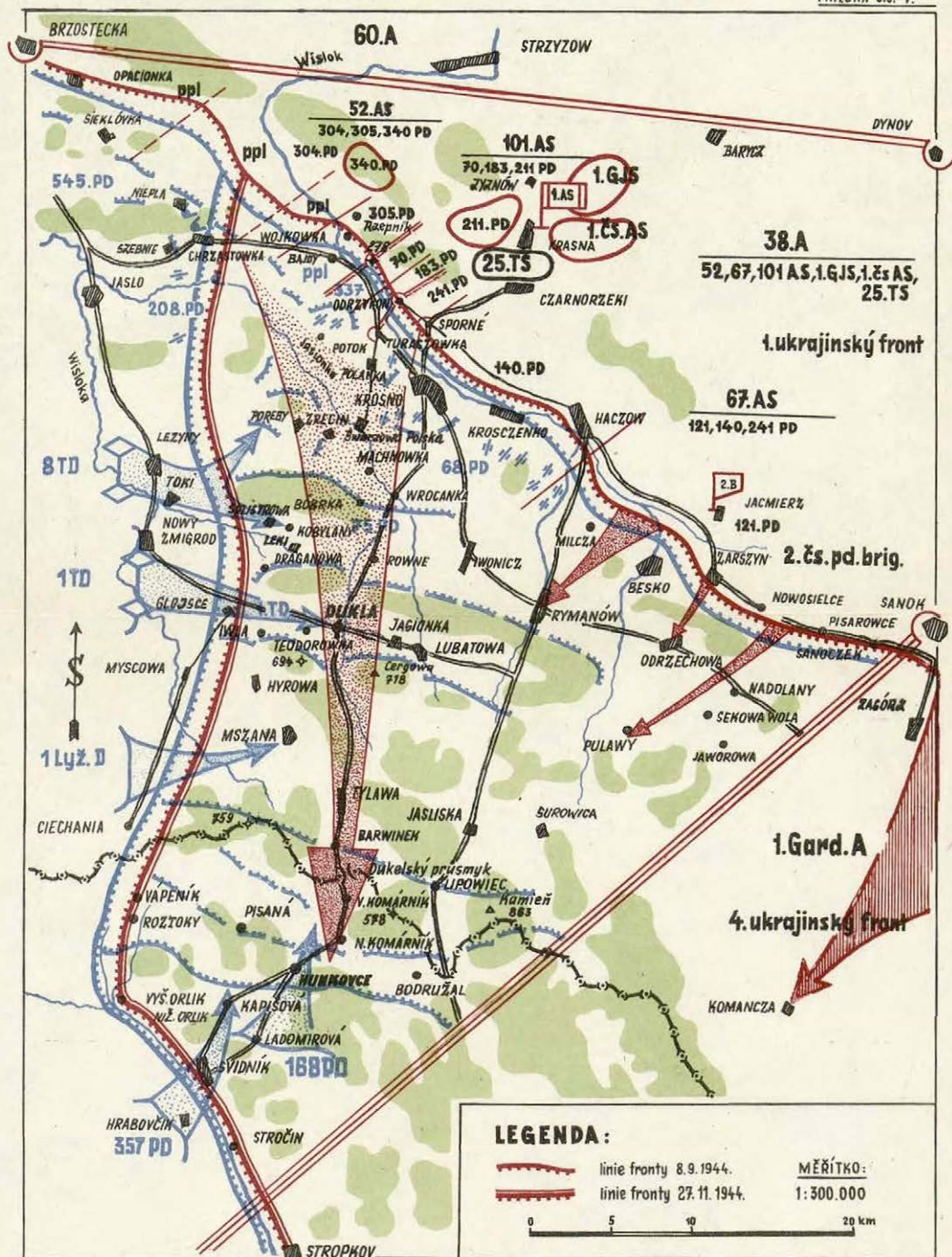
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 km

PŘÍLOHA č. 3.

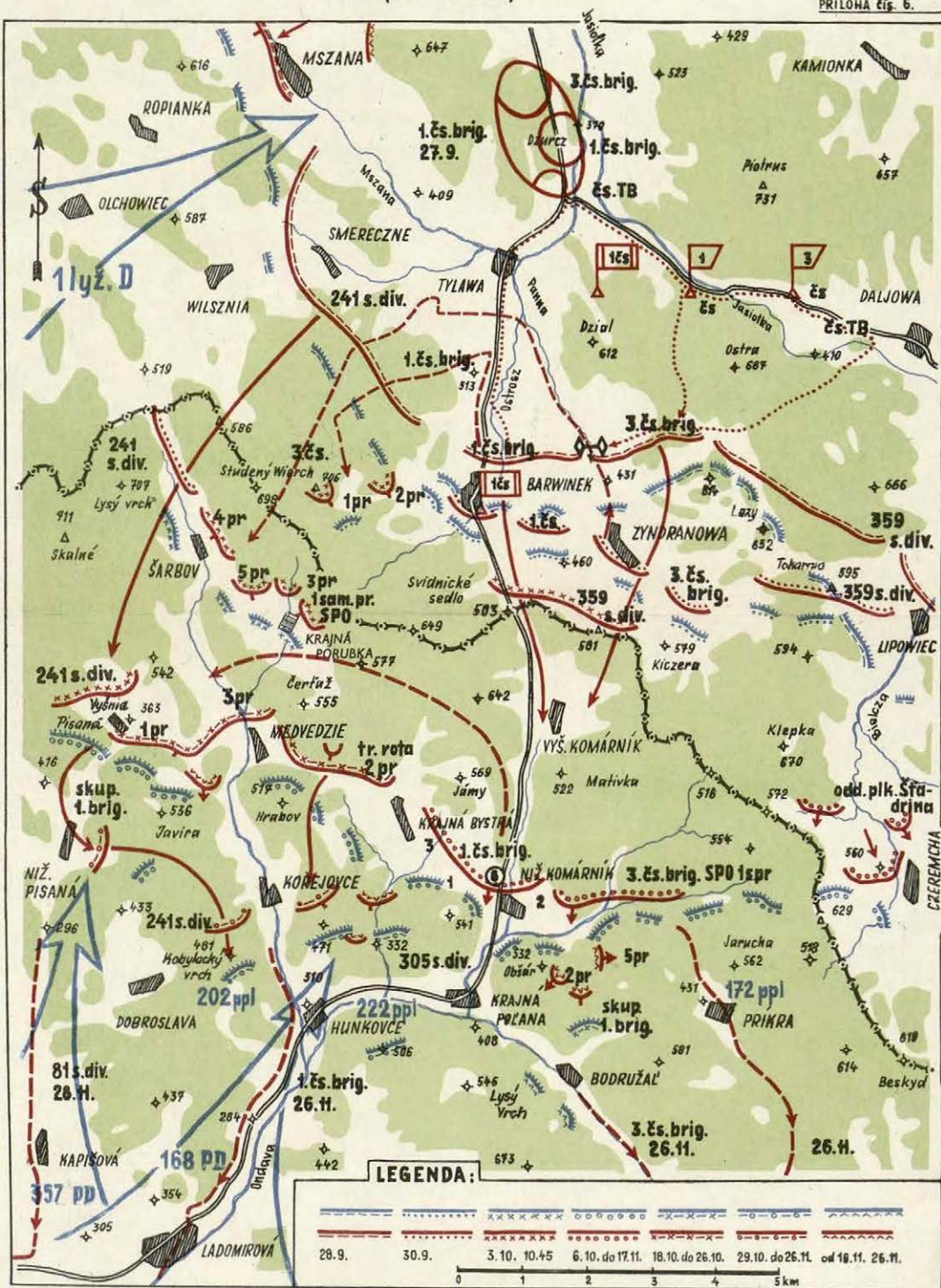

SESTAVA 38. ARMÁDY PRO ÚTOK DNE 8.9.1944.

PŘÍLOHA č. 4.

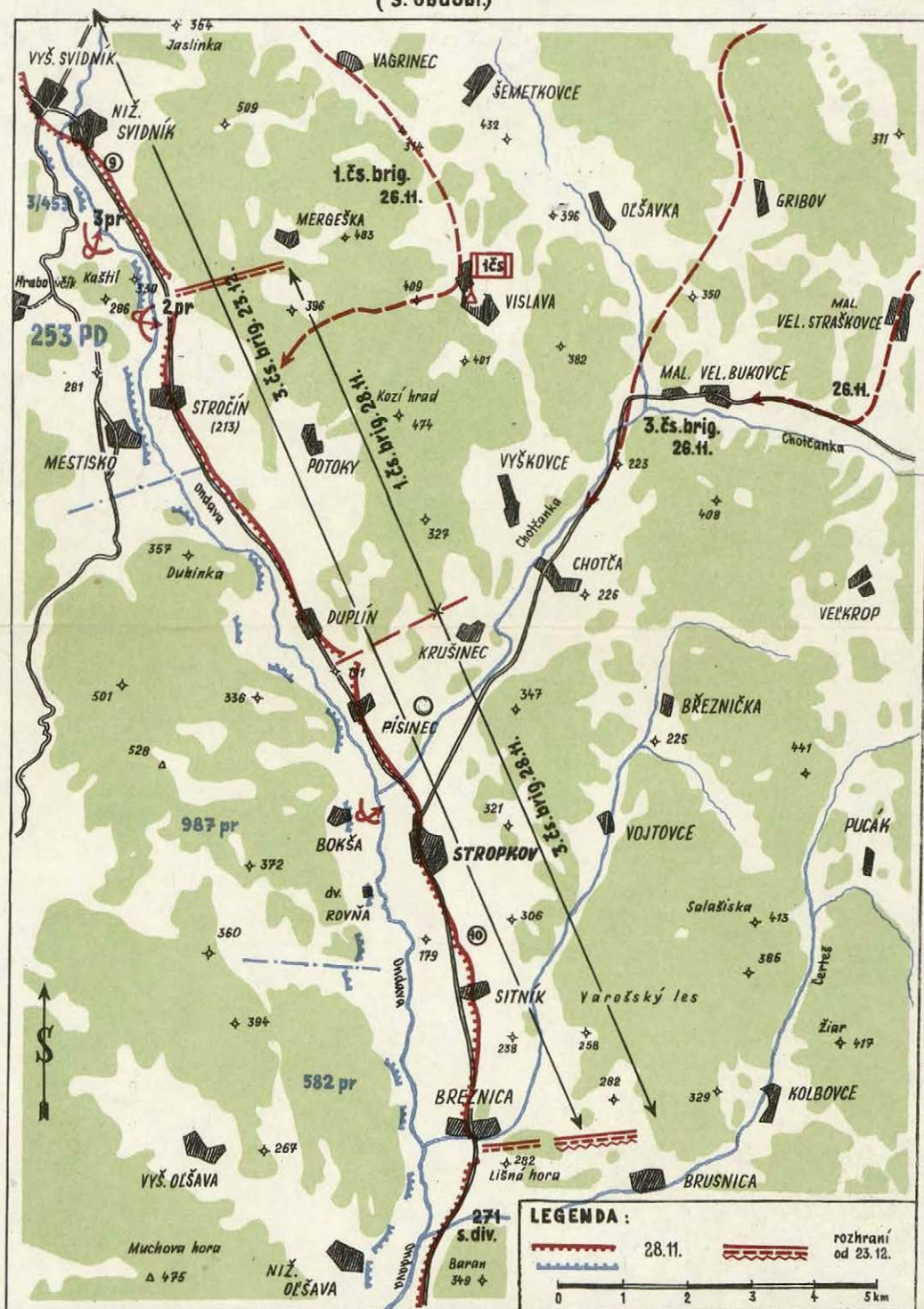
PŘÍLOHA č. 6.

DUKELSKÁ OPERACE.

(3. období)

PŘÍLOHA č. 7

Vydává MNO. Řídí redakční rada: Jaroslav Dočkal, Jaroslav Kučera, Václav Voneš,
Josef Haman, Jaromír Vyhnaněk, Zdeněk Malý, František Houra, Ján Lipový,
Eduard Ureš, Josef Slabý, Ing. Jan Bělohoubek, Stanislav Hruška,
Karel Pavelka (redaktor).

Adresa redakce: Redakce časopisu „Vojenská mysl“ Praha, pošt. úřad 190, poštovní
příhrádka 19120/T. — Vydává MNO v Našem vojsku, vydavatelství, n. p., Praha. —
Tiskne Naše vojsko, tiskárna, n. p. — V roce 1954 vyjde šest čísel.
Časopis nelze předplácet, přiděluje se jen služebně.